

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 mai 2019, în cauza penală privindu-i pe

Calev Dmitri xxxx, născut la xx xxxx xxxx, originar xxxx, domiciliat în xxxx

și

Marinov Piotr xxxx, născut la xx xxxx xxxx, originar și domiciliat în xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.11.2018 – 28.01.2019;

Instanța de apel: 11.02.2019 – 27.05.2019;

Instanța de recurs: 05.11.2019 – 04.03.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 28 ianuarie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Calev Dmitri - în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an;

Marinov Piotr - în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Diulgher Gheorghii și dispusă

încasarea în beneficiul acestuia din contul lui Marinov Piotr suma de 4 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin infracțiune.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Lambov Dmitri și dispusă încasarea în beneficiul acestuia din contul lui Calev Dmitri suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, suma de 1 419, 25 lei, cu titlu de cheltuieli legate de efectuarea tratamentului și suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli legate de asistența juridică.

În rest, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Lambov Dmitri privind încasarea de la Calev Dmitri a prejudiciului moral și material s-a respins ca neîntemeiată.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 896 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Calev Dmitri, la data de 26 mai 2018, aproximativ la ora 01.00, ora exactă nefiind stabilită, aflându-se în centrul or. Tvardița raionul Taraclia, conducând automobilul de marca Toyota Avensis cu n/î xxxx și deplasându-se pe str. Gagarin, cu un pretext inventat, din intenții huliganice, fără motive s-a apropiat de unul din trecători care era însoțit de către cet. Diulgher Gheorghii, Dolomanji Denis, Lambov Dmitri și fiind nesatisfăcut de răspunsurile lui Lambov Dmitri la cuvintele acestuia ofensatoare, a oprit mijlocul de transport condus de către acesta iar apoi, acționând în comun acord cu Marinov Piotr, care s-a apropiat de locul opririi mijlocului de transport și căruia i-a comunicat despre incidentul cu Lambov Dmitri, urmărind un scop unic îndreptat spre încălcarea gravă a ordinii publice, mergând pe jos în întâmpinarea trecătorilor de pe str. Gagarin Lambov Dmitri, Diulgher Gheorghii și Dolomanji Denis și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și demonstrând o obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa lui Lambov Dmitri, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în față în rezultatul căruia Lambov Dmitri a căzut pe drum, susținându-l pe lângă aceasta din cuvinte pe Marinov Piotr, care în acel timp i-a aplicat câteva lovituri cu mâinile pe diferite părți ale corpului lui Diulgher Gheorghii, nerenunțând la acțiunile sale huliganice și nereacționând la observațiile lui Diulgher Gheorghii și Dolomanji Denis privitor la comportamentul lor nedostoinic și rugăminții de a înceta bătaia, a început împreună cu Marinov Piotr să se exprime în adresa celor prezenți cu cuvinte grosolane necenzurate și i-a mai aplicat încă câteva lovituri cu mâinile lui Lambov Dmitri peste diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora lui Lambov Dmitri i-au fost cauzate vătămări corporale în formă de traumă craniu-cerebrală închisă, manifestată prin hematom în regiunea occipitală, contuzie cerebrală de gradul I, fractura dintelui 3 de pe mandibula din dreapta, care potrivit expertizei medico-legale nr.201811D200 din 18.09.2018 se califică ca vătămare ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Marinov Piotr, la data de 26 mai 2018, aproximativ la ora 01.00, ora exactă nefiind stabilită, aflându-se în centrul or. Tvardița raionul Taraclia pe str. Gagarin, acționând de comun acord cu Calev Dmitri și urmărind un scop unic îndreptat spre încălcarea gravă a ordinii publice, mergând pe jos în întâmpinarea trecătorilor de pe str. Gagarin Lambov Dmitri, Diulgher Gheorghii și Dolomanji Denis și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și demonstrând o obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa celor prezenți, s-a apropiat de Diulgher Gheorghii care venea în întâmpinare și fără nici un motiv i-a aplicat ultimului câteva lovituri cu pumnul peste diferite părți ale corpului, susținându-l pe

lângă aceasta din cuvinte pe Calev Dmitri, care în acel timp i-a aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului lui Lambov Dmitri, nerenunțând la acțiunile sale huliganice și nereacționând la observațiile lui Diulgher Gheorghii și Dolomanji Denis privitor la comportamentul lor nedostoinic și rugămintii de a înceta bătaia, a început împreună cu Calev Dmitri să se exprime în adresa celor prezenți cu cuvinte grosolane necenzurate și i-a mai aplicat încă câteva lovituri cu mâinile lui Diulgher Gheorghii peste diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora lui Diulgher Gheorghii i-au fost cauzate dureri fizice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri *potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care* lui Calev Dmitri și Marinov Piotr să fie aplicată fiecăruia câte o pedeapsă sub formă de amendă în mărime 975 unități convenționale, echivalentul sumei de 48 750 lei și să fie dispusă încasarea solidară din contul inculpaților în beneficiul statului a sumei 896 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În argumentarea apelului a invocat că, prima instanță a aplicat inculpaților Calev Dmitri și Marinov Piotr o pedeapsă excesiv de aspră, care nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale și în același timp neîntemeiat a respins cerința procurorului privind încasarea de la inculpați a cheltuielilor de judecată. Pedepsa stabilită inculpaților Calev Dmitri și Marinov Piotr nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art.75 Cod penal, nu sa ținut cont de persoana inculpaților, gravitatea infracțiunii săvârșite, circumstanțele care atenuează răspunderea inculpaților conform art.76 Cod penal.

Ținând cont că inculpații Calev Dmitri și Marinov Piotr nu au antecedente penale, se caracterizează pozitiv și faptul că cauza a fost examinată în baza conform procedurii speciale prevăzută de art.364¹ și au dat dovadă de căință sinceră, consideră că aplicarea în privința inculpaților a celei mai blânde pedepse în formă de amendă va asigura în conformitate cu art.61 alin.(2) Cod penal atingerea scopului pedepsei privind restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lor cât și a altor persoane.

Totodată, a mai menționat că prima instanță *neîntemeiat a respins demersul acuzatorului privind încasarea de la inculpați a cheltuielilor judiciare ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală, și anume pentru efectuarea expertizelor judiciare.*

Conform art.art.227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului (art.229 alin.(1) Cod de procedură penală). Astfel, legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, în cazul dat suma de 896 lei, costul rapoartelor de expertiză.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 mai 2019, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele, fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților de

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Cu referire la solicitarea procurorului privind aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă în privința inculpaților, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa în baza art.art.7, 75, 90 Cod penal, sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de faptul că inculpatul Marinov Piotr a comis infracțiunea fiind la vârsta de 20 ani, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpați, cât și din partea altor persoane.

Instanța de apel a concluzionat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpaților, or, aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, ar duce la conștientizarea de către inculpați a celor comise, va revizui atitudinea lor față de valorile sociale cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său față de membrii societății, siguranța ordinii publice și integritatea corporală a persoanelor.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare, instanța de apel a indicat că art.227 Cod de procedură penală prevede clar și evident care anume cheltuieli urmează a fi puse pe seama inculpatului, însă la această categorie nu se includ cheltuielile judiciare suportate în cauza penală respectivă. Potrivit art.143 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză. Prin urmare, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și strict necesare, în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecării cauzei.

Instanța de apel a indicat că, rapoartele de expertiză judiciară, au fost ordonate de către organul de urmărire penală, în vederea constatării gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale a părților vătămăte.

Drept urmare, instanța de apel a notat că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, or potrivit art.art.227 alin.(1), (3), 229 alin.(1) Cod de procedură penală,

cheltuieli judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Astfel, nu pot fi puse în sarcina inculpaților cheltuielile necesare pentru realizarea acțiunilor ce vin să confirme vinovăția acestora.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că instanțele de fond greșit și-au motivat soluțiile de individualizare a executării pedepsei în privința inculpaților Calev Dmitri și Marinov Piotr, susținând o poziție eronată de aplicare a pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, or, ținând cont că inculpații Calev Dmitri și Marinov Piotr nu au antecedente penale, se caracterizează pozitiv, cauza a fost examinată în procedurii speciale prevăzută de art.364¹ și au dat dovadă de căință sinceră, consideră că aplicarea în privința inculpaților a celei mai blânde pedepse în formă de amendă va asigura în conformitate cu art.61 alin.(2) Cod penal atingerea scopului pedepsei privind restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lor cât și a altor persoane.

În contextul celor expuse, recurentul consideră că, concluziile instanței de fond și celei de apel la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpaților, sunt greșite, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale.

În altă ordine de idei procurorul indică că soluția instanței de apel de a respinge solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea de la inculpații Calev Dmitri și Marinov Piotr a cheltuielilor judiciare contravine normelor procesual penale în vigoare, or inculpatul condamnat urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat, adică inculpații urmează să suporte acele cheltuieli care sunt în culpă procesuală.

Totodată, recurentul a invocat că instanțele de judecată nu au clarificat obiectiv, necesitatea încasării cheltuielilor de judecată, ținând cont de faptul că cheltuielile judiciare au fost suportate de către stat în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, adoptând o decizie neargumentată.

Procurorul consideră că inculpații condamnați urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de

judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpații Calev Dmitri și Marinov Piotr, dar indică ca temeiuri de drept pentru casarea deciziei recurbate art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de cheltuielile judiciare și în partea pedepsei stabilite inculpaților, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub acest aspect.

Verificând materialele cauzei, în raport cu alegațiile procurorului, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmarea, iar soluțiile adoptate pe marginea acestei spețe atât de către instanța de fond, cât și de cea de apel, sunt legale, întemeiate și urmează a fi menținute integral.

Colegiul penal găsește vădit nefondată invocarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților pentru efectuarea expertizelor judiciare, dat fiind că art.143 alin.(1) Cod de procedură penală stipulează expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul.

Din actele cauzei se constată că expertizele judiciare au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea constatării gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale a părților vătămăte.

Dispozițiile alin.(3) art.75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilesc că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală*”, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanțele de fond corect au ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

Colegiul penal mai menționează că art.229 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judecare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Prin urmare, corect instanța de apel a statuat asupra faptului că, plata pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 896 lei, urmează a fi încasată din contul bugetului de stat, dar nu de la inculpați, or, aceste cheltuieli sunt suportate de stat, care reieșind din obligațiile pozitive ce țin de desfășurarea unui proces penal urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiuni în vederea descoperirii infracțiunilor comise.

Instanța de recurs atestă că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicate față de inculpați, Colegiul penal susține integral statuările instanțelor de fond în acest sens, considerând că corect s-a dispus, la caz, suspendarea executării pedepsei stabilite inculpaților Calev Dmitri și Marinov Piotr în baza art.90 Cod penal, pe un termen de probațiune, pe capătul de acuzare adus acestora în temeiul art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, pentru care i s-a stabilit pedeapsa de 1 an închisoare.

În același context, se reiterează că cauza deferită judecării a fost soluționată de prima instanță în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, adică inculpații în temeiul acestei proceduri simplificate au beneficiat de reducerea limitelor maxime și minime ale sancțiuni prevăzute de norma incriminată cuprinse între limitele 3 și 7 ani închisoare, ceea ce în consecință a permis instanței să stabilească inculpaților pedeapsa cu suspendarea executării acesteia.

Tot aici se menționează că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art.90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

De asemenea, Colegiul penal specifică faptul că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

În speță, Colegiul penal reține că s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, în acest sens evidențiind-u-se că, au recunoscut vina, s-au căit sincer de cele comise și regretă, lipsa căror va circumstanțe agravante, au permis instanțelor de fond de a conchide că corectarea inculpaților este posibilă prin aplicarea față de vinovați a unei pedepse cu suspendarea executării pe un termen de probațiune de 1 an. Rezultatul principal al aplicării acestei pedepse constă în aceea că, deși pedeapsa definitivă nu a fost pusă în executare, ea devine dependentă de comportamentul exemplar de care trebuie să dea dovadă inculpații, pe perioada termenului de probațiune.

Din atare considerente, sunt neîntemeiate alegațiile procurorului în partea privind aplicarea a celei mai blânde pedepse sub formă de amendă în privința inculpaților, iar concluzia instanțelor de fond privitor la faptul că corijarea inculpaților este posibilă și prin aplicarea față de Calev Dmitri și Marinov Piotr a pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia, este legală, motivată și întemeiată.

Cu referire la cererea de încasare a cheltuielilor judiciare, instanța de recurs conchide respingerea recursului declarat, or, autorul nu a adus argumente concrete, invocându-se doar afirmații de ordin generic, fără să se concretizeze prin ce se confirmă necesitatea dispunerii încasării. Mai mult, recurentul nu desfășoară concret - în ce constau presupusele omiteri prevăzute la art.427 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul consideră că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt

incidente cauzei deferite judecării, iar instanțele ierarhic inferioare și-au motivat corect soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor din art.art.61, 75 și 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilindu-le inculpaților o pedeapsă proporțională faptei comise.

La caz, nu se constată vreun temei pentru modificarea pedepsei în privința inculpaților Calev Dmitri și Marinov Piotr, iar sancțiunea închisorii, cu suspendarea executării acesteia, așa cum a fost stabilită de către instanțe, răspunde principiului proporționalității, dar și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În acest punct de analiză, Colegiul penal face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise de art.art.414 - 419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 mai 2019, în cauza penală privindu-i pe ***Calev Dmitri xxxx și Marinov Piotr xxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 06 aprilie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac